

**Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 54/2012
20.06.2012. godina
Beograd**

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Bate Cvetkovića, predsednika veća, Nevenke Važić, Andelke Stanković, Veska Krstajića i Biljane Sinanović, članova veća, sa savetnikom Vesnom Veselinović, kao zapisnicarem, u krivičnom predmetu okrivljenog A.M., zbog krivičnog dela primanje mita u pomaganju iz člana 179. stav 1. u vezi člana 24. Krivičnog zakonika Savezne Republike Jugoslavije, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz broj 346/12 od 08.06.2012. godine, podignutom protiv pravnosnažnih rešenja Osnovnog suda u Prijepolju lk.br.97/11 od 09.03.2012. godine i Višeg suda u Užicu Su VIII-57/12 od 26.03.2012. godine, u sednici veća održanoj u smislu člana 422. stav 3. ZKP-a, dana 20.06.2012. godine, doneo je

P R E S U D U

UVAŽAVA SE zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz broj 346/12 od 08.06.2012. godine, kao osnovan, pa SE UKIDAJU pravnosnažna rešenja Osnovnog suda u Prijepolju lk.br.97/11 od 09.03.2012. godine i Višeg suda u Užicu Su VIII-57/12 od 26.03.2012. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Višeg suda u Užicu K.br.40/10 od 29.10.2010. godine (koja je postala pravnosnažna 19.07.2011. godine i izvršna dana 29.09.2011. godine), okrivljeni A.M. oglašen je krivim zbog izvršenja krivičnog dela primanje mita u pomaganju iz čl.179. st.1. u vezi čl.24. Krivičnog zakona SR Jugoslavije i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od tri meseca u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 10.07.2001. godine do 07.08.2001. godine.

Okrivljeni je podneo molbu za odlaganje izvršenja kazne zatvora po navedenoj pravnosnažnoj presudi Višeg suda u Užicu, vršiocu funkcije predsednika Osnovnog suda u Prijepolju, koji je molbu usvojio rešenjem lk.br.97/11 od 22.11.2011. godine i početak izdržavanja kazne po navedenoj presudi odložio do 20.01.2012. godine.

Dana 30.11.2011. godine vršilac funkcije predsednika Višeg suda u Užicu doneo je rešenje Su VIII 228/11 kojim je usvojen predlog osuđenog i određeno da se prema osuđenom preostali deo kazne zatvora u trajanju od od tri meseca na koju je osuđen navedenom presudom Višeg suda u Užicu, može izvršiti tako što osuđeni ne sme napuštaći prostorije u kojima stanuje, osim u slučajevima predviđenim članom 174. ZIKS-a.

Osnovni sud u Prijepolju dana 16.12.2011. godine obavestio je Ministarstvo pravde-Upravu za tretman i alternativne sankcije da je pred Višim sudom u Užicu pravnosnažno okončan predmetni krivični postupak i dostavljeni pravnosnažna presuda i rešenje radi izvršenja kazne zatvora bez napuštanja prostorija u kojima osuđeni stanuje.

Međutim, okrivljeni je vf predsednika Osnovnog suda u Prijepolju pre početka izvršenja navedene kazna zatvora ponovo podneo molbu za odlaganje izvršenja kazne.

Povodom navedene molbe okrivljenog, vršilac funkcije predsednika Osnovnog suda u Prijepolju rešenjem lk.97/11 od 09.03.2012. godine oglasio se stvarno nadležnim za odlučivanje o ovoj molbi okrivljenog, i odlučio da se po pravnosnažnosti tog rešenja molba dostavi Ministarstvu pravde-Upravi za tretman i alternativne sankcije, kao nadležnom organu za odlučivanje.

Okrivljeni je izjavio žalbu protiv ovog rešenja koju je vodj predsednika Višeg suda u Užicu rešenjem Su VIII-57/12 od 26.03.2012. godine odbio kao neosnovanu.

Protiv ovih rešenja vodj predsednika Osnovnog suda u Prijepolju i Višeg suda u Užicu Republički javni tužilac podigao je zahtev za zaštitu zakonitosti zbog povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 187. stav 3. u vezi člana 23. ZKP, u vezi člana 22. stav 4. Zakona o uređenju sudova i člana 42 i 52. stav 1. Zakona o izvršenju krivičnih sankcija, sa predlogom da Vrhovni kasacioni sud uvaženjem zahteva ukine pobijana rešenja.

Vrhovni kasacioni sud je u smislu člana 422. stav 3. ZKP-a, održao sednicu veća, u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca, na kojoj sednici je razmotrio spise predmeta, sa pravnosnažnim rešenjima protiv kojih je zahtev za zaštitu zakonitosti podignut, pa je našao:

Osnovano se zahtevom za zaštitu zakonitosti ističe da su navedena rešenja Osnovnog suda u Prijepolju i Višeg suda u Užicu doneta uz učinjene povrede zakona- člana 23. ZKP u vezi člana 22. stav 4. Zakona o uređenju sudova i člana 42. i 52. stav 1. ZIKS-a.

Naime, kao što je napred navedeno, Osnovni sud u Prijepolju je u obrazloženju rešenja kojim se oglasio stvarno nenasleđnim za odlučivanje o molbi osuđenog A.M. za odlaganje izvršenja kazne zatvora koja se ima izvršiti tako što isti ne sme napuštati prostorije u kojima stanuje, naveo da je u konkretnom slučaju o molbi osuđenog za odlaganje izvršenja kazne zatvora nadležan da odlučuje direktor Uprave nadležne za tretman i alternativne sankcije, a ne sud, pozivajući se na odredbe čl.174a, 174b, 174v i 174g ZIKS-a. Ove razloge prihvatio je i drugostepeni sud odlučujući o žalbi okrivljenog izjavljenoj protiv prvostepenog rešenja.

Vrhovni kasacioni sud nalazi da je pravno stanovište izneto u navedenim rešenjima pogrešno.

Naime, odredbom člana 23. ZKP, propisano je da sudovi sude u granicama svoje stvarne nadležnosti određene zakonom, a prema članu 22. stav 4. Zakona o uređenju sudova osnovni sud, pored nadležnosti predviđenih u ostalim stavovima tog člana, vrši druge poslove određene zakonom.

Zakon o izvršenju krivičnih sankcija propisuje postupak upućivanja na izdržavanje kazne, pa član 42. određuje da je za upućivanje osuđenog na izdržavanje kazne zatvora nadležan osnovni sud prema prebivalištu, odnosno boravištu osuđenog u vreme kada odluka kojom je kazna izrečena postala pravnosnažna.

Takođe, Zakon o izvršenju krivičnih sankcija reguliše odlaganje izvršenja kazne zatvora, pa član 52. stav 1. ZIKS-a određuje funkcionalnu nadležnost predsednika osnovnog suda za odlučivanje o odlaganju izvršenja kazne rešenjem u roku od tri dana od dana prijema molbe.

Dakle, navedene odredbe propisuju stvarnu, mesnu i funkcionalnu nadležnost za izvršenje i odlaganje izvršenja kazne zatvora i polazeći od njih, u konkretnom slučaju predsednik Osnovnog suda u Prijepolju, bio je nadležan za odlučivanje o molbi osuđenog za odlaganje izvršenja kazne zatvora. Bez uticaja na ovakav zaključak je činjenica da je u pitanju odlaganje izvršenja kazne zatvora bez napuštanja prostorije u kojima osuđeni stanuje, jer se radi samo o jednom načinu izvršenja kazne zatvora. Odredbe člana 174a, 174b, 174v i 174g ZIKS-a, na koje se poziva prvostepeni sud u obrazloženju rešenja, ne propisuju nadležnost direktora Uprave nadležne za tretman i alternativne sankcije za odlučivanje o odlaganju izvršenja ovakve kazne zatvora, već određuju njegova ovlašćenja u pogledu praćenja programa izvršenja kazne zatvora i odlučivanja o dozvoli napuštanja prostorija u kojima osuđeni stanuje.

S toga je prvostepeni sud, nalazeći da nije stvarno nadležan za odlučivanje o molbi osuđenog za odlaganje izvršenja kazne zatvora, na štetu okrivljenog povredio zakon i to odredbe člana 23. ZKP u vezi člana 22. stav 4. Zakona o uređenju sudova i članova 42. i 52. stav 1. Zakona o izvršenju krivičnih sankcija. Drugostepeni sud odlučujući o žalbi okrivljenog nije otklonio navedene povrede zakona, pa je i taj sud učinio iste povrede zakona na štetu okrivljenog.

Vrhovni kasacioni sud je našao da Republički javni tužilac u zahtevu za zaštitu zakonitosti neosnovano ukazuje da su navedena rešenja doneta i uz povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 187. stav 3. ZKP, jer su spisi predmeta sa pravnosnažnom presudom i potvrdom o izvršnosti pravilno dostavljeni Osnovnom sudu u Prijepolju kao stvarno i mesno nadležnom sudu za izvršenje navedene kazne zatvora.

Iz iznetih razloga, Vrhovni kasacioni sud je uvaženjem zahteva za zaštitu zakonitosti uklonio iz pravnog saobraćaja nezakonite odluke tako što je ukinuo navedena rešenja bez vraćanja spisa predmeta prвostepenom sudu na ponovno odlučivanje, jer je vršilac funkcije predsednika Osnovnog suda u Prijepolju, u međuvremenu, pre nego što je odlučeno o predmetnom zahtevu za zaštitu zakonitosti i spisi dostavljeni ovom sudu, doneo rešenje lk.br.97/11 od 28.05.2012. godine, kojom je odlučio o molbi osuđenog za odlaganje početka izdržavanja navedene kazne zatvora.

Iz iznetih razloga Vrhovni kasacioni sud je na osnovu člana 30. stav 1. Zakona o uređenju sudova i primenom člana 425. stav 1. ZKP odlučio kao u izreci presude.

Zapisničar-savetnik

Predsednik veća-sudija

Vesna Veselinović,s.r.

Bata Cvetković, s.r.